

**TAL AV VALÉRY GISCARD D'ESTAING,
EUROPEISKA KONVENTETS ORDFÖRANDE,**

VID UNGDOMSKONVENTETS

INLEDANDE MÖTE

Bryssel den 10 juli 2002

**Herr ordförande för ungdomsutskottet,
Fru kommissionär,**

Mina damer och herrar ledamöter av ungdomskonventet,

Som Europeiska konventets ordförande är det min uppgift att öppna ungdomskonventets möte.

Vid Europakonventets inledande möte den 28 februari i år föreslog jag att man skulle sammankalla ett ungdomskonvent, som skulle sammanträda enligt samma modell som konventet.

Det är detta ungdomskonvent som är församlat här i dag.

Varför ett ungdomskonvent?

Vi har fått i uppdrag att lägga fram förslag om hur framtidens Europa skall se ut. Vi är medvetna om att det Europa som vi bygger i första hand är avsett för er.

Det är ni som är Europas framtid!

Därför måste vi veta vad aktörerna i 2020 års Europa tänker och tycker.

Europa kommer att tillhöra er. Det är ni som kommer att bo och arbeta där. Det är ni som kommer att få Europa att leva och med största säkerhet utvecklas ytterligare.

Ert Europa kommer att vara annorlunda än det Europa som vi har känt och som vi från början hade tänkt oss.

Ert Europa kommer att utgöra fortsättningen på det ursprungliga projektet, som med tanke på de rådande omständigheterna var djärvt och modigt, men det kommer att behöva anpassa sig till nya omständigheter.

o
o o

Planen från 1950 var att bringa fred och försoning till vår kontinent. Det var också att skapa en gemensam marknad genom att riva de handelshinder som fanns överallt, en marknad som skulle utgöra ett steg på vägen mot en gradvis förening av Europa.

Den tiden är nu avlägsen. Men om ni ser tillbaka i tiden – en eller två generationer – kan ni skönja era familjemedlemmar som med stor förvåning ser er församlade här. De har upplevt prövningarna i det gamla Europa, varit vittne till dem och ofta blivit deras offer.

Den väg som har tillryggalagts under femtio år är fantastisk!

Idén om krig mellan européer, som fyller historieböckerna och kyrkogårdarna, finns inte längre i våra tankar, den har utplånats och utrotats.

Fred och försoning har etablerats i Europa.

Ni är vittnen till detta: ni kan visa er uppskattning av det!

Europa har fått ett parlament, utsett genom allmänna val, som tar emot er idag, en kommission vars uppgift det är att ge uttryck för Europas gemensamma bästa, ett råd som

regelbundet samlar stats- och regeringscheferna för att fastställa de breda gemensamma riktlinjerna.

Det stora flertalet européer förfogar slutligen sedan den 1 januari över en gemensam valuta, som ni nu har i era fickor. För lite tycker ni förstås!

Allt detta verkar ju bra.

Varför måste man då gå ännu längre?

Därför att Europa har förändrats.

Och därför att också världen har förändrats.

o
o o

Europa har utvidgats.

Vi började med en liten grupp stater i Västeuropa som grundade gemenskapen och som företräds av unga konventsledamöter som är närvarande i denna sal.

Denna kärna har sedan utvidgats stegvis från sex till femton stater.

Och sedan 1990 har vi genom det sovjetiska imperiets sönderfall inträtt i en ny period; en period med återförening av den europeiska kontinenten, som nu äntligen blivit möjlig!

Vårt konvent samlar företrädarna för samtliga medlemsstater och samtliga kandidatländer.

Det är den enda institution i Europeiska unionen där de arbetar tillsammans.

Vi tar emot dem med öppna armar: jag ber er att visa dem er uppskattning!

Denna utvidgade europeiska union, med mer än 500 miljoner invånare, kommer att utgöra den tredje största samlingen av människor på vår planet, efter Kina och Indien.

Den kommer också att vara en mycket varierad samling människor genom sina många språk, sina kulturer, sina olika sätt att leva, sina lagstiftningar, och, åtminstone till en början, sina olika nivåer av ekonomisk utveckling.

Ingen bör underskatta svårigheten i den utmaning som det innebär att på ett hållbart och demokratiskt sätt – och utan föregångare i historien! – organisera en union med fler än 25 stater, som var och en bär på sin egen historiska identitet.

Institutionerna och åtgärdsinstrumenten i denna stora samling, som lider svårt av "mängdeffekten", behöver justeras för att bli lättare att förstå, effektivare och mer demokratiska.

Det är den första uppgiften för vårt konvent.

o
o o

Men världen har också förändrats!

Den globalisering som har blivit följden av snabba kommunikationer, snabba förflyttningar och intensifierad handel utövar ett hårt tryck på vårt sätt att leva, förläggningen av våra aktiviteter, vår kultur och våra sociala system. Den påtvingar oss ett tungt system med en gemensam tanke. Genom att ta bort gränserna innebär den både möjligheter och risker.

Jag skall citera två exempel:

När det gäller möjligheter reste jag i mars till Shanghai med reguljärt flyg utan mellanlandning med ett flygplan som byggts i Europa – detta skulle ha varit otänkbart för trettio år sedan, eftersom inget enskilt europeiskt land, inte ens det största, skulle ha kunnat uppnå detta.

När det gäller risker upplever vi dagligen den gränsöverskridande brottsligheten och maffiahandeln med kvinnor, barn och olagliga invandrare som man lovar guld och gröna skogar. Det går inte att bekämpa denna handel om de rättsliga och polisiära åtgärderna inte når bortom nationsgränserna.

Hur skall Europa kunna göra sin röst hörd, uttrycka sitt budskap och försvara sina intressen i denna värld vars organisation består av hela kontinenter?

Förvisso inte genom att alla agerar var för sig.

Om Europa har ett budskap att förmedla, en erfarenhet av frihet och tolerans att sprida och en solidaritet att dela, är enda möjligheten att göra detta att tala med en enda röst på den internationella scenen.

Hur skall vi då organisera Europas närvaro i världen?

Det är den andra uppgiften för vårt konvent.

o
o o

Detta är de utmaningar som Europeiska konventet står inför och det är därför som vi behöver er.

Ni är här för att upplysa oss.

Vi behöver er fantasi och er fria tanke.

"Människans verkliga skatt är den gröna ungdomen", skriver poeten Ronsard.

Ni bestämmer själva helt och hållet över ert arbete.

De enda regler som gäller är reglerna om uttrycksfrihet och tolerans.

De konventsledamöter som har utsett er önskade att ni skulle vara olika genom ert nationella ursprung, ert språk och även er yrkesmässiga erfarenhet. Många av er är studerande, men

andra är engagerade i det aktiva livet, som hantverkare, arbetstagare eller lärare.

De ville att ni skulle komma direkt från fältet så att ert budskap blir autentiskt, och er ålder har begränsats till mellan 18 och 25 år, så att alla skulle kunna mötas som jämlikar.

De unga kvinnorna är något fler än de unga männen, och det tycker jag är utmärkt.

Det vi förväntar oss av er, det är att ni uttrycker er personliga övertygelse, er hjärnas eller ert hjärtas övertygelse, och inte att ni upprepar tomma fraser.

Vad väntar ni er av Europa?

Hur tänker ni er att Europa skall organiseras? Vilka roller skall unionen ha, vilka skall medlemsstaterna ha, och vilka skall lokala och regionala förvaltningar ha?

Vilka är de åkommor som Europa måste tillfriskna från, och vilka måste Europa undvika ?

Vilken plats skall Europa ha i världen?

Skall Europa anslå medel till sitt eget försvar?

Tala om för oss vad ni väntar er av era överläggningar, och ge oss råd om hur vårt konvent skall utvecklas.

o
o o

När jag öppnade detta konvent, uppmanade jag konventsledamöterna att drömma, och få andra att drömma om Europa.

Uttrycket kan ha lockat fram leenden, men budskapet gick fram.

Det är detta jag ber också er om idag!

Förmågan att drömma, denna underbara kunskap som kan förvandla världen på ett ögonblick, är förbehållen ungdomen.

Om man för sextio år sedan hade sammanfört unga briter, tyskar, fransmän eller nederländare skulle de ha drömt om fred. I dag är detta verklighet.

Om man för tjugo år sedan hade frågat unga tjecker, ungrare, lettlandare eller polacker vad de drömde om, skulle de ha svarat frihet, oberoende för sitt land och slut på uppdelningen av

Europa. Detta har senare blivit verklighet i deras liv.

Berätta för oss vad ni drömmer om tjugo år framåt!

Ni vet att vi skall utforma ett dokument för framtiden, en författning eller, om man hellre vill, ett konstitutionellt fördrag för Europa.

Hjälp oss att finna den entusiasm som krävs för detta genom att sida vid sida med oss bli de som förverkligar drömmen.

Ni är medborgarna i framtidens Europa.

Börja med att redan här utöva era rättigheter och skyldigheter.

Jag är glad över att kunna lämna ordet till er.

o
o o

Men innan ni ger uttryck för era tankar och åsikter ber jag er lyssna till företrädarna för de europeiska institutionerna: Europaparlamentet och kommissionen.

Helle Thorning-Schmidt, en av de yngsta ledamöterna av konventet, kommer att säga några ord till er om det danska ordförandeskapet.

=====